

F. t. l. om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Efter forslaget kan radiorådets afgørelser indbringes for nævnet »af den, afgørelsen vedrører«. Ifølge »normer for berigtigelse i nordisk rundradio« har »den, som er utilfreds med« radioorganisationens beslutning om, at berigtigelse ikke skal finde sted, eller om berigtigelsens indhold, form eller plads, ret til at indanke beslutningen for det særlige berigtigelsesnævn. På baggrund af, at radionævnet skal erstatte berigtigelsesnævnet, jfr. bemærkningerne foran, har man i forslagets § 16, stk. 1, valgt et forholdsvis fleksibelt udtryk for at beskrive, hvem der skal have adgang til at indbringe radiorådets afgørelser for radionævnet. Som anført i straffelovrådets betænkning om ansvaret for radio- og fjernsynsudsendelser (betænkning nr. 487/1968) s. 40, vil det ikke være muligt at fastsætte, at kun den, som er blevet forurettet ved en forkert »realoplysning« (en fejlagtig oplysning om faktiske forhold), skal have ret til at klage ved det særlige organ. Der findes fejlagtige oplysninger af denne art, som bør rettes i samfundets interesse, og i et sådant tilfælde bør enhver kunne fremføre et krav herom.

Som anført er det imidlertid ikke tanken, at radionævnets kompetence skal begrænses til klager over fejlagtige oplysninger om faktiske forhold. For ingen af de nævnte arter af klagesager er det muligt at give en klar afgrænsning af de interesser, som der må tages hensyn til, og det er ikke givet, at afgrænsningen skal ske på samme måde i berigtigelsessager som i andre klagesager. Spørgsmålet må afklares gennem radionævnets praksis.

Klager til nævnet må rettes mod den radioinstitution, der er ansvarlig for programvirksomheden.

Radionævnets afgørelser – bortset fra afgørelser i berigtigelsessager, jfr. § 18 – vil ikke være formelt bindende for Danmarks Radio eller det eventuelle andet programselskab, som klagen har været rettet imod. Dets udtalelser må virke i kraft af den autoritet, som nævnet vil få.

Indbringelsen af en sag for radionævnet eller nævnets afgørelse af klagespørgsmålet skal ikke hindre klageren i at indbringe sagen for domstolene.

Til § 17.

Det må anses for vigtigt, at nævnet kan arbejde hurtigt og effektivt, og det bør derfor ikke være for stort. Efter forslaget skal det bestå af 3 medlemmer, der beskikkes for 4 år ad gangen. Det forudsættes, at medlemmerne skal være personer, der kan betragtes som uafhængige i den givne sammenhæng, og nyder almen tillid. Da der ved

behandlingen af sagerne formentlig ofte vil være behov for at anlægge juridiske vurderinger, foreslås det, at mindst ét af medlemmerne skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne udnævnes til landsdommer, jfr. retsplejelovens § 43, stk. 3.

I *stk. 3* er det bestemt, at nærmere regler om nævnets virksomhed skal gives af ministeren for kulturelle anliggender. Der tænkes herved især på bestemmelsen om proceduren ved behandlingen af klagesagerne.

Af *stk. 4* fremgår det, at de for nævnets virksomhed nødvendige midler bevilges på finansloven. Det drejer sig her i første række om udgifterne til det sekretariat, som bør knyttes til nævnet, og som er en forudsætning for, at det kan arbejde effektivt. Det er vanskeligt på forhånd at danne sig et skøn over størrelsen af den årlige udgift, som naturligvis vil være afhængig af antallet og arten af klager. Det anslås imidlertid, at den årlige udgift ikke vil overstige ca. 100.000 kr.

Til § 18.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 16, skal radionævnet, for så vidt angår sager om berigtigelse af fejlagtige oplysninger om faktiske forhold, kunne træffe afgørelser, der er bindende for Danmarks Radio, idet nævnet på dette område skal erstatte det berigtigelsesnævn, der er etableret i forbindelse med normerne for berigtigelse i nordisk rundradio. I alle andre typer af sager er nævnets kompetence derimod indskrænket til, at nævnet offentligt kan give udtryk for sin vurdering af det passerede.

Det er en selvfølge, at radionævnet skal underrette klageren og det radioforetagende, hvis program klagen har været rettet imod, om den afgørelse, nævnet træffer. Herudover er der ved § 18, *stk. 2* pålagt nævnet en pligt til at offentliggøre sine udtalelser f. eks. i form af pressemeddelelser.

Desuden foreslås det at give nævnet beføjelse til at pålægge det radioforetagende, som en klage har været rettet imod, at gengive nævnsudtalelsen på den måde og i den form, som nævnet nærmere bestemmer. I almindelighed vil det formentlig ikke være nødvendigt for nævnet at tage denne bestemmelse i anvendelse, men man har fundet det sikrest at skabe mulighed for, at nævnet i særlige tilfælde kan udstede sådanne pålæg.

Det bemærkes, at bestemmelsen i *stk. 2* omfatter både de egentlige afgørelser i berigtigelsessager og nævnets retligt uforbindende udtalelser.